

Eiendomsrettigheder overfor Rettighedseiere og andre Giere, som ikke ere saa villige til at lade deres Eiendom kapitalisere efter en Rentefod af 5 $\frac{1}{10}$ Procent. Jeg skal blot minde om de Forhandlinger, som vi have ført, naar der har været Tale om en Afløsning af Ljenden. Jeg har ikke hørt, at Ljendeeierne ere gaaede ind paa et Tilbud om at afløse Ljenden med det 17dobbelte af deres aarlige Indtægt. Jeg nævner dette, fordi jeg tror, at det bør anerkendes, at man fra Nyord's Lodsferis Side har været imødekommende i Erkendelsen af, at det her gjaldt om at lette Ordningen af et Forhold, som har stor Betydning for det Almene, og da navnlig for Søfarten i det paagjældende Farvand. Jeg maa dog tilføje, at man ikke efter den Betragtning, som jeg her har gjort gjældende, kan sige, at dette var en Rettighed, som formentlig vilde blive nedadgaende i Tidens Løb, og som efterhaanden vilde forsvinde; thi de statistiske Oplysninger vise tværtimod det Modsatte, nemlig, at Indtægterne af denne Rettighed i Aarenes Løb stadig har været jævnt stigende; navnlig vil man, naar man ser hen til Gjennemsnitsindtægten pr. Jemaar, paa den sidste Side i Anmærkningerne til Lovforslaget finde, at der har været en gradvis Stigning, om der end atter kan spores nogen Nedgang i de seneste Aar, hvilket er en ganske naturlig Følge af de nedadgaende Konjunkturer i Almindelighed. Jeg siger derfor, som sagt, at det vistnok bør anerkendes, at vi nu her have en Overenskomst med Lodsferiet om en Afløsning paa de Billaar, som Lovforslaget indeholder, men kjønt man nu altsaa i den Henseende er kommen til Enighed om det Væsentlige, saa er der dog vistnok enkelte mindre betydende Punkter, om hvilke fuld Enighed endnu ikke er tilveiebragt, i alt Fald skal jeg afvente den høitærede Marineministers Uttringer med Hensyn til, om det foreliggende Lovforslag holder paa Enighed imellem Ministeriet og Lodsferiet i alle Punkter. Det forekommer mig, at der her ved Siden af selve Afsløsningssummen stilles Forslag af en noget smaalig Karakter, naar man erkjender, at Lodsferiet har været imødekommende i de væsentlige Punkter. Jeg skal navnlig nævne, at Lovforslagets § 4 gaar ud paa, at den hidtil Lodsferiet tilhørende Erstatningskasse uden videre skal komme det ny oprettede Lodsferi til Gode. Naar man opstiller den Beregning, at Lodsferiet's Privilegium svarer til Halvdelen af Indtægternes Værdi, saa vil man ogsaa med Rette kunne gjøre gjældende, at der tilkommer de privilegerede hidtilværende Lodsfer Halvdelen af den Kapital, som de ved deres Indtægter have opsparet i Erstatningskassen. Det er ikke Stort, det dreier sig om, idet hele det Beløb, der findes i Erstatningskassen, kun er 600 Kr., og det er altsaa kun 300 Kr., som der kunde være Spørgsmaal om at redde for Lodsferne, men, mine Herrer, det er ikke Folk, der

kunne lufte Dinene i for 300 Kr., og naar man er villig til at erkjende, at de have været imødekommende i de store Punkter, forekommer det mig ogsaa, at der fra Lovgivningsmagtens Side var Anledning til at vise sig, jeg vil ikke en Gang sige generøs, men blot billig i de mindre Punkter. Jeg skal nævne et andet Punkt, og det er Fordringen om Afstaaelsen af Den Eggholm. Denne D er i og for sig fuldstændig værdiløs som Jordareal betragtet, men det er mig bekendt, at Beboerne af Nyord ere noget ængstelige for at blive af med enhver Rettighed, som de have haat paa denne D, thi der findes ikke noget andet Sted ved Nyord, hvor Beboerne kunne gaa hen og fiske Brus, Veisfyld og deslige, saa at Beboerne ere meget ængstelige for at blive berøvede denne Rettighed paa Eggholm. Jeg skal derfor henstille, om ikke Fordringerne i den Henseende kunde forliges saaledes, at Lodsferiet ganske vist fik Ret til paa Eggholm at have Lodsstation eller midlertidigt Opholdssted for Lodsferne, medens Beboerne kunde bevare den hidtil gjældende Ret til at hente Brus osv. Det er jo imidlertid, som sagt, kun Smaaating. I det Væsentlige foreligger der altsaa, forudsætter jeg, Enighed mellem Lodsferiet og Ministeriet. — Derimod ser jeg enkelte Paragrafer i Loven, som have et vist affrækkende Udseende, fordi der findes Lakuner i Liniene. Der er nemlig ladet Plads aaben til Datoen for den almindelige Lodslov, og hvis dette har nogen dybere Grund, antager jeg, det ligger deri, at den meget ærede Minister ønsker at nytte disse to Love saaledes til hinanden, at denne Lov skulde blive afhængig af den almindelige Lodslovs Emanation. Jeg frygter lidt i saa Henseende for den foreliggende Lovs Skjæbne. Ganske vist indeholder den almindelige Lodslov vistnok, efterat der, det anerkjender jeg, i det nu foreliggende Lovudkast er gjort flere ikke ganske uvæsentlige Indrømmelser overfor den Betragtning, det tidligere Udvalg har opstillet, ikke saadanne Ting, som man med Grund kan befrygte skulde stille dens endelige Skjæbne i Fare, men man veed jo meget vel, at et Lovforslag, der indeholder, jeg veed ikke hvormange Paragrafer — der er jo adskillige — kan støde paa uventede Hindringer. Der kan hændes en saadan større Lov, om ikke noget Menneskeligt, saa noget Lovligt, og man har ikke den fulde Garanti for, at denne lille Lov, som jeg anser for at være vel saa vigtig som den større Lodslov, ikke muligens kunde komme til at strande paa den befrygtede Forbindelse, der skulde knyttes mellem den og den almindelige Lodslov. Det Naturlige er efter min Betragtning ogsaa dette, at Ordningen og Afsløsningen af Lodsstvangen ved Nyord kan gaa forud for den almindelige Lodslov, saaledes at denne, naar den udkommer — og jeg haaber, at den skal kunne føres igjennem endog i denne Samling — kunde finde Anvendelse paa samtlige Lodsferier, altsaa ogsaa paa det nye, der